Câu chuyện Nabi Musa với Nabi Al-Khadhir.

Ông Sa’eed bin Jubair thuật lại: Tôi nói với ông Ibnu Abbas: Quả thật Nawfan Al-baka-li cho rằng Musa không phải là Musa thuộc dân Israel mà là Musa khác. Ông Ibnu Abbas nói: “Kẻ thù của Allah đã nói dối. Ông Ubai bin Ka’ab đã thuật lại rằng Thiên Sứ của Allah nói: Nabi Musa đứng thuyết giảng cho người dân Israel, rồi Người được hỏi ai trong nhân loại có kiến thức nhất? Người nói: Ta có kiến thức nhất. Thế là Allah phạt Người, Ngài không ban cho Người kiến thức, Ngài phán bảo Người: có một người bề tôi trong số bầy tôi của TA sống tại nơi hai biển giao nhau là người có kiến thức hơn ngươi. Người nói: Lạy Thượng Đế, làm thế nào để tìm đến người đó? Ngài phán bảo Người: ngươi hãy theo cá (làm lương thực) đựng trong giỏ nứa, khi nào ngươi mất nó thì ngươi đã đến nơi. Thế là Musa ra đi cùng với một cậu tiểu đồng tên Yu-shi’a bin Nun, mang theo ca đựng trong cái giỏ nứa. Khi đến chỗ tảng đá thì hai thầy trò đặt đầu xuống nằm ngủ. Lúc đó, con cá trong giỏ bổng nhảy ra khỏi giỏ và lần xuống biển bơi đi mất. Điều đó làm cho Musa và cậu tiểu đồng của mình rất đỗi ngạc nhiên. Sau đó, hai thầy trò tiếp tục lên đường trong suốt thời gian còn lại của đêm và ngày hôm đó. Rồi khi trời sáng, Musa nói với cậu tiểu đồng của mình: hãy mang bữa ăn của chúng ta ra, quả thật chúng ta đã thấm mệt từ chuyến đi của chúng ta rồi. Và Musa không biết mình đã đi khỏi nơi mà mình được bảo. Cậu tiểu đồng nói với Musa: Thầy còn nhớ lúc thầy trò ta dừng chân lại tại chỗ có tảng đá không, quả thật trò đã quên chuyện của con cá và chỉ có Shaytan mới làm cho người ta quên thôi. Musa nói: Đó mới là chỗ chúng ta phải tìm đến. Vậy là hai thầy trò lần theo dấu cũ quay trở lại chỗ có tảng đá. Khi hai thầy trò đến chỗ tảng đá thì thấy một người đàn ông mặc áo choàng. Musa chào Salam. Al-Khadhir nói: Vùng đất bình an của ngươi là đâu? Musa nói: Ta là Musa. Al-Khadhir nói: Có phải Musa thuộc dân Israel không? Musa nói: Vâng, đúng vậy. Musa nói: Ta muốn theo ông để ông dạy những điều đúng đắn mà ông đã được dạy. Al-Khadhir nói: Ngươi chắc chắn không bao giờ có thể kiên nhẫn cùng ta được đâu. Này Musa, quả thật ta có kiến thức từ nơi Allah, cái mà ngươi không biết và ngươi cũng có kiến thức, cái mà ta không biết. Musa nói: Insha-Allah, rồi ông sẽ thấy ta kiên nhẫn được, ta sẽ không nghịch lại những gì ông sai bảo. Vậy là hai người cùng đi bộ trên bờ biển, cả hai không có thuyền, một chiếc thuyền đi ngang qua, cả hai đòi đi nhờ. Những người trên thuyền biết đó là Al-Khadhir nên đã cho cả hai đi nhờ mà không lấy tiền phí. Rồi một con chim sẻ bay đến đậu trên thuyền, nó bay xuống biển đớp mồi một hoặc hai lần. Al-Khadhir bảo Musa: Này Musa, kiến thức của ta và kiến thức của ngươi so với kiến thức của Allah giống như cái đớp của con chim sẻ này xuống biển. Bổng nhiên, Al-khadhir đục một tấm ván của đáy thuyền. Musa liền nói: Họ đã cho chúng ta đi nhờ trên thuyền của họ mà không đòi tiền phí, sao ông lại định làm chìm thuyền của họ cơ chứ? Al-Khadhir nói: Chẳng phải ta đã bảo rằng ngươi sẽ không bao giờ có thể kiên nhẫn cùng ta sao? Musa nói: Xin ông đừng bắt tội bởi điều do tôi quên và xin hãy bỏ qua cho tôi – đây là lần quên đầu tiên của Musa. Rồi hai người tiếp tục đi. Nhìn thấy một cậu bé đang chơi đùa cùng những đứa trẻ khác, Al-Khadhir dùng tay bẻ cổ cậu bé đó. Musa liền bảo: Sao ông lại giết một mạng người vô tội như thế? Al-khadhir nói: Chẳng phải ta đã

bảo ngươi sẽ không bao giờ có thể kiên nhẫn cùng ta sao? Musa nói: Xin ông đừng bắt tội bởi điều do tôi quên và xin hãy bỏ qua cho tôi – đây là lần quên thứ hai của Musa. Hai người lại tiếp tục đi. Cả hai đến một thị trấn nọ, cả hai xin cư dân thị trấn này hậu đãi họ một bữa ăn nhưng tất cả họ đều từ chối. Ở thị trận đó, nhìn thấy một bức tường ngã, Al-khadhir đã ra tay dựng đứng lại bức tường. Musa nói: Nếu muốn ông có thể đòi tiền công mà? Al-Khadhir nói: Lần này làm ta và ngươi phải chia tay nhau thôi. Thiên Sứ của Allah nói tiếp: Cầu xin Allah thương xót Musa, quả thật, nếu Người kiên nhẫn thì chúng ta sẽ học thêm được nhiều kiến thức từ câu chuyện của hai người họ dưới sự cho phép của Allah. (Muslim: 4/1729, 2204).

[Sahih (chính xác)] [Do Al-Bukhari và Muslim ghi]

Ông Sa’eed bin Jubair thuật lại rằng ông đã cho ông Ibnu Abbas biết một người đàn ông tên Nawfan Al-baka-li đã khẳng định Musa không phải là Nabi Musa của dân Israel mà là một người Musa khác nữa. Ông Ibnu Abbas nói: (Kẻ thù của Allah đã nói dối), đây là lời nói trong lúc giận. Rồi ông Ibnu Abbas liền cho biết rằng ông Ubai bin Ka’ab đã thuật lại lời của Thiên Sứ về cầu chuyện của Nabi Musa. Thiên Sứ của Allah nói: Trong lúc Nabi Musa đứng thuyết giảng cho người dân Israel thì có một người đàn ông đã hỏi Người ai là người có hiểu biết nhất trong nhân loại. Người liền trả lời chính Người là người có hiểu biết nhất. Nabi Musa nói những lời này không phải vì sự tự cao tự đại mà vì Người nghĩ mình là như thế. Allah đã không hài lòng vì đáng lẽ ra Người nên nói Allah là Đấng có hiểu biết hơn hết. Cho nên Allah đã không cho Người kiến thức và Ngài mặc khải cho Người rằng có một người bề tôi trong số bầy tôi của Ngài, tên Al-Khadhir, sống tại nơi hai biển giao nhau là người có kiến thức hơn Người. Khi biết được điều đó, Nabi Musa đã xin Allah chỉ cho Người biết người đó ở đâu để đi tìm mà học hỏi. Allah phán bảo Musa ra đi và mang theo cá, con cá phải đựng trong giỏ nứa, khi nào con cá biến mất thì Musa sẽ tìm được người muốn tìm tại chỗ đó. Vậy là Musa ra đi, đi theo cùng Người là một cậu tiểu đồng tên Yu-shi’a bin Nun. Cả hai ra đi và mang theo con cá giống như Allah đã phán bảo. Sau khi hai người ra đi đến được một chỗ có tảng đá to, cả hai dừng chân và nằm ngủ. Lúc đó, con cá từ trong giỏ bổng nhảy ra ngoài và lần xuống biển bơi đi mất dạng. Việc con cá tự nhiên sống lại nhảy ra khỏi chiếc giỏ đựng làm Musa và cậu tiểu đồng của Người sửng sốt. Tuy nhiên, hai thầy trò sau đó tiếp tục lên đường trong suốt thời gian còn lại của đêm và ngày hôm đó. Rồi khi trời sáng, Musa bảo cậu tiểu đồng của mình mang bữa ăn ra vì họ cũng đã thấm mệt từ chuyến đi dài; và Musa không biết mình đã đi khỏi nơi mà mình cần tìm. Cậu tiểu đồng nói với Musa rằng con cá đã sống lại và nhảy ra khỏi chiếc giỏ và lần xuống biển đi mất tại chỗ có tảng đá to mà họ đã dừng chân, và cậu tiểu đồng cáo lỗi vì đã quên. Liền lúc đó, Musa sực nhớ đó mới là nơi mình sẽ gặp được Al-Khadhir. Musa và cậu tiểu đồng lập tức đi theo dấu cũ quay trở lại chỗ có tảng đá tỏ. Khi hai người đến chỗ tảng đá thì thấy một người đàn ông mặc áo choàng. Đó là chính Al-Khadhir. Musa chào Salam. Al-Khadhir nói: Vùng đất bình an của ngươi là đâu? Câu hỏi này cho thấy Al-Khadhir không thuộc cộng đồng đó. Musa nói với Al-Khadhir: Ta là Musa. Al-Khadhir nói: Có phải Musa thuộc dân Israel không? Musa nói: Vâng, đúng vậy. Đây là bằng chứng khẳng định rằng các vị Thiên Sứ, các vị Nabi cũng như những người khác họ đều không biết về những điều vô hình ngoại trừ một mình Allah duy nhất; bởi lẽ nếu Al-Khadhir biết điều vô hình thì đã nhận ra Nabi Musa. Và đây chính là luận điểm mà Ibnu Abbas muốn ám chỉ trong Hadith. Rồi Musa nói với Al-Khadhir: Ta muốn theo ông để ông dạy những điều đúng đắn mà ông đã được dạy. Điều này có nghĩa rằng sứ mạng Nabi của Musa cũng sự hiểu biết của một vị Nabi không ngăn cản Người học hỏi thêm ở người khác về kiến thức ngoài tôn giáo. Tuy nhiên, Al-Khadhir nói với

Musa: Ngươi chắc chắn không bao giờ có thể kiên nhẫn cùng ta được đâu. Này Musa, quả thật ta có kiến thức từ nơi Allah, cái mà ngươi không biết và ngươi cũng có kiến thức, cái mà ta không biết. Có nghĩa là chắc chắn Musa sẽ không thể kiên nhẫn trước những điều mà Al-Khadhir sẽ thực hiện, những điều mà nhìn bề ngoài có vẻ là điều xấu nhưng thực chất là đúng đắn và đáng làm. Musa liền nói với Al-Khadhir: Insha-Allah, rồi ông sẽ thấy ta kiên nhẫn được, ta sẽ không nghịch lại những gì ông sai bảo. Vậy là hai người cùng đi bộ trên bờ biển, cả hai không có thuyền, một chiếc thuyền đi ngang qua, cả hai đòi đi nhờ. Những người trên thuyền biết đó là Al-Khadhir nên đã cho cả hai đi nhờ mà không lấy tiền phí. Rồi một con chim sẻ bay đến đậu trên thuyền, nó bay xuống biển đớp mồi một hoặc hai lần. Al-Khadhir bảo Musa: Này Musa, kiến thức của ta và kiến thức của ngươi so với kiến thức của Allah giống như cái đớp của con chim sẻ này xuống biển. Nhưng bổng nhiên, Al-khadhir đục một tấm ván của đáy thuyền. Musa thấy thế liền phản đối Al-Khadhir: sao ông lại định làm chìm thuyền của họ trong khi họ đã cho chúng ta đi nhờ trên thuyền của họ mà không đòi bất cứ khoản phí nào? Al-Khadhir bảo: Chẳng phải ta đã bảo rằng ngươi sẽ không bao giờ có thể kiên nhẫn cùng ta sao? Musa xin Al-Khadhir thông cảm bỏ qua vì đã quên và hứa sẽ không tái phạm. Vì đây là lần đầu nên Al-Khadhir cho qua và hai người tiếp tục lên đường. Rồi khi nhìn thấy một cậu bé đang chơi đùa cùng những đứa trẻ khác, Al-Khadhir dùng tay giết chết nó. Lúc đó, Musa liền phản bác việc làm của Al-Khadhir, nói: Sao ông lại giết một mạng người vô tội chứ? Al-khadhir lại nói với Musa: Chẳng phải ta đã bảo ngươi sẽ không bao giờ có thể kiên nhẫn cùng ta sao? Musa lại xin Al-Khadhir đừng bắt tội bởi do Người quên và xin hãy bỏ qua cho Người. Al-Khadhir lại bỏ qua và jai người lại tiếp tục lên đường. Rồi cả hai đến một thị trấn, cả hai xin cư dân thị trấn này hậu đãi họ một bữa ăn nhưng tất cả họ đều từ chối. Và trong lúc đang ở thị trận đó, nhìn thấy một bức tường đã đổ ngã, Al-khadhir dựng lại bức tường. Musa thắc mắc sao Al-Khadhir không chịu lấy tiền công, Người bảo Al-Khadhir: ông có thể đòi tiền công mà? Đến đây, Al-Khadhir nói: Lần này là nguyên nhân cho ta và ngươi phải chia tay nhau thôi. Thiên Sứ của Allah nói tiếp: Cầu xin Allah thương xót Musa, quả thật, nếu Musa kiên nhẫn thì chúng ta sẽ học thêm được nhiều kiến thức từ câu chuyện của hai người họ dưới sự cho phép của Allah.

http://www.sunnah.global/hadeeth/vi/show/8304